MAŠNI NAMENI od 3.11. 2025 do 9.11. 2025

DAN	Godovi	ura	NAMEN
PONEDELJEK 10.11	Leon Veliki, papež, cerkveni učitelj	**17^{00}**	+ Anton Moravec
TOREK 11.11	Martin iz Toursa, škof	**17^{00}**	+ Marta in Ivan Lah
SREDA 12.11	Jozafat Kunčevič, škof, mučenec	**8^{00}**	+ za župljane
ČETRTEK 13.11	Stanislav Kostka, redovnik	**17^{00}**	+ Anton Pevec
PETEK 14.11	Lovrenc Irski, škof	**17^{00}**	+ Stanko in Cecilija Majcen obl.
SOBOTA 15.11	Albert Veliki, škof, cerkveni učitelj	**8^{00}** **9^{00}**	+ Anton Gričar in pok. Gričar ter starši Petek **Runeč** + Jožefa Rajh
NEDELJA 16.11	**33. nedelja med letom**	**8^{30}**	+ Marija Gavez in pokojni Gavez

- ***Prihodnja nedelja – 33. nedelja med letom***

- Na voljo so že Marijanski koledarji, stenski in pratike.
- Zahvala vsem, ki ste prinesli in okrasili cerkev na današnjo zahvalno nedeljo.
- V klopeh imamo molitev za izpolnitev Božje volje (zgibanko).
- Miklavž, je že klical v župnišče in vprašal po otrocih koliko, jih bo. Starši prijavite otroke stare od 2 leti naprej in do 3 razreda.
- V zakristiji lahko prevzamete pole za pobiranje prostovoljnih prispevkov, za nakup orgel v župnijski cerkvi.
- Pri izhodu si vzemite tiskovino.
- Za čiščenje in krašenje cerkve se zahvaljujemo Senešcem dolina, za prihodnjič naprošamo Senešce breg.
- Oznanila na spletni strani **velikanedelja.farovz.si,** in Facebooku, ter tiskana pri izhodih.

☺V šoli pozvoni telefon. Glas: "Danes pa našega Janezeka ne bo v šolo."
Učiteljica: "Kdo pa kliče?" "Moj oče," se oglasi Janezek iz telefona..☺

Župnijska pisarna: PON: po maši, TOR: 8.00 - 9.00, ČET: po maši, PET: po maši.
Župnijski urad Velika Nedelja 14, 2274 Velika Nedelja,
TRR župnije: SI56 0410 3000 0811 828
Odgovoren: P. Boštjan Kotar, KR, župr., mobitel: 031 365–108, zupnija.velikanedelja@gmail.com

Oznanila

ŽUPNIJA VELIKA NEDELJA
Leto: III. Številka: 45 09.11. 2025

»Bog pa ni Bog mrtvih, ampak živih, kajti njemu vsi živijo.« (Lk 20,38)

Sv. Martin, -vir splet-

Martin se je rodil leta 316 ali 317 po Kr. v rimski provinci Panoniji, na ozemlju današnje Madžarske. Oče je bil rimski vojak in je svojemu sinu dal ime Martinus, kar v prevodu pomeni mali Mars, v čast bogu vojne Marsu. Še kot otrok je prišel v Pavio, kamor je bil prestavljen njegov oče, in je tam odrasel. V Paviji je Martin zaprosil za sprejem v krščanstvo, toda kot sin vojaškega veterana je imel življenjsko kariero že začrtano. Pri štiridesetih se je odločil, da bo zapustil vojsko in oživil svoj mladostni projekt: postati menih. Odšel je v Poitiers k svojemu prijatelju Hilariju, ki je bil izvoljen za škofa.
Ta ga je postavil za eksorcista, kar sicer ni bila posebej priljubljena služba, vendar je Martinu dala možnost, da se je izobrazil v teologiji pod vodstvom tega velikega škofa, ki ga je Cerkev priznala za cerkvenega učitelja. Neke noči je Martin sanjal, da mora spreobrniti svoje starše, zato je odšel v Panonijo in spreobrnil svojo mater, pri očetu pa ni imel uspeha. Odšel je v Milano, nato v Ligurijo in na otok Gallinaro, naposled pa se je vrnil v Poitiers, kjer ga je škof Hilarij znova z veseljem sprejel, ga posvetil v diakona in nato v duhovnika.
Hilarij je v bližini Poitiersa imel vilo, kamor se je Martin umaknil in postal menih. Kmalu so se mu pridružili učenci, s katerimi je evangeliziral okoliške prebivalce. Tako je nastal samostan v Ligugèju, najstarejši znani samostan v Evropi.
Martin je v Ligugèju ostal približno deset let, dokler kristjani iz Toursa niso bili poklicani, da izvolijo novega škofa. Meščani so ga hoteli izvoliti za škofa, vendar se je izvolitvi upiral, zato so ga ti z zvijačo zvabili iz njegovega samostana in privedli v Tours ter izvolili za škofa z aklamacijo. Martin se izvolitvi ni mogel upreti, zato je bil domnevno 4. julija 371 posvečen za škofa v Toursu. Škofovsko službo je opravljal 26 let. Med obiskom v podeželski župniji Condate, kamor je pozno jeseni 397 odšel mirit sprto duhovščino, so mu moči pošle in zbolel je za mrzlico. Umrl je 8. novembra 397. God sv. Martina obeležujemo 11. novembra.

Leon Veliki, papež

Rodil se je okoli leta 400 v Toskani v Italiji.
Leta 440 je bil izvoljen za papeža. Tedaj je bila Cerkev v težavah: od znotraj so jo razjedali razni krivi nauki, od zunaj pa napadi barbarskih ljudstev. Papež Leon je takoj na začetku svojega papeževanja poostril prihodnje razumevanje službe rimskih škofov. Poudaril je, da je prvenstvo rimskega škofovskega sedeža nad vesoljno Cerkvijo božjepravnega izvora in da je papež vodnik enotnosti Cerkve. Zagovarjal je pravilno vero proti zmotnemu nauku dualističnega maniheizma in samoodrešilnega pelagianizma. Leta 451 je na kalcedonskem koncilu s posebnim pismom obsodil monofizitizem, češ da sta v Kristusu združeni obe naravi: božja in človeška. Ko so koncilski očetje prebrali pismo, so vzklikali: »To je vera očetov, to je vera apostolov! Peter je govoril po Leonu«.
Vse kaže, da je bil tudi dober diplomat, saj je kar dvakrat rešil Rim pred uničenjem: Hunskega vojskovodja Atila je uspel prepričati, da je Rimu prizanesel, prav tako pa tudi vodjo Vandalov Gejzerika, da je prenehal z ropanjem.
Umrl je leta 10. novembra leta 461 v Rimu.